

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 209/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť O. D., K., zastúpeného advokátkou JUDr. V. K., K., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 23 P 254/03 zo 4. decembra 2008 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8 CoP 27/2009 z 27. februára 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. apríla 2009 doručená sťažnosť O. D., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 23 P 254/03 zo 4. decembra 2008 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 CoP 27/2009 z 27. februára 2009.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že označenými rozhodnutiami mu súdy zakázali stretávať sa s maloletou dcérou, pričom vychádzali z jej vyjadrení, ako aj zo znaleckého posudku. Postup a rozhodnutie súdov sťažovateľ nepovažuje za zákonný s odôvodnením, že súdy vychádzali z nepravdivých skutočností, napr. z toho, že napadol svokrovcov. Predovšetkým namieta to, že posudok súdnej znalkyne vo veci bol neobjektívny a nesprávny. Nemal totiž možnosť zúčastniť sa znaleckého dokazovania, takže mu súdom bola odňatá možnosť konať pred súdom, ako to má na mysli ustanovenie § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Namieta tiež stručnosť odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu. Vzhľadom na to, že došlo k porušeniu jeho práv, navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Navrhujem, aby Ústavný súd vydal Nález, ktorým rozhodne, že rozsudok Okresného súdu Košice 2 č. 23P 254/03 zo dňa 04. 12. 2008 a rozsudok Krajského súdu Košice č. 8 CoP 27/2009 sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a že týmito rozhodnutiami bolo porušené moje základné právo - právo na spravodlivú súdnu, alebo inú ochranu.

Navrhujem, aby Ústavný súd nariadil Okresnému súdu Košice 2 a Krajskému súdu Košice, aby vo veci konali a znova rozhodli v zmysle nálezu Ústavného súdu SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 23 P 254/03 zo 4. decembra 2008 a rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 8 CoP 27/2009 z 27. februára 2009.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade z dôvodov uvedených ďalej právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa vyplývajúcim z ústavy prináleží všeobecným súdom, čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetnou sťažnosťou sťažovateľ napadol postup a rozhodnutie okresného súdu, ako aj postup a rozhodnutie krajského súdu. Avšak vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať postup a rozhodnutie okresného súdu, pretože jeho postup a rozhodnutie preskúmal v dôsledku odvolania sťažovateľa krajský súd. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti (teda vo vzťahu k okresnému súdu) odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

Pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutie krajského súdu, treba poukázať na to, že sám sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že súdy mu neumožnili zúčastniť sa znaleckého dokazovania, a tak postupovali v rozpore s § 237 písm. f) OSP.

Z ustanovenia § 237 písm. f) OSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať vo veci.

Sťažovateľova námietka je teda vo svojej podstate námietkou v zmysle už citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Znamená to, že sťažovateľ mal možnosť podať proti rozsudku krajského súdu dovolanie. Súčasne to znamená, že sťažovateľ nevyužil účinný opravný prostriedok, ktorý mu zákon dáva, a preto je sťažnosť v tejto časti neprípustná.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd v súlade s princípom vyplývajúcim z čl. 127 ods. 1 ústavy a podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť ako celok.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2009